

[AM2021.11.25Ø]

Retten i Nykøbing Fs DOM - 14. januar 2021 - 1-7312/2020 - 1900-73112-00010-20

Anklagemyndigheden mod T , født august 1994

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag. Anklageskrift er modtaget den 18. december 2020.

T er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter efter § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1,

ved den 8. oktober 2020 ca. kl. 00.45 på Institution , ... , som tidligere dømt for forsætlig legemsangreb, med vold eller trussel om vold på særligt rå, brutal eller farlig måde, at have overfaldet den ansatte medhjælper F , idet han sprang op på ryggen af F og slog ham flere gange på hovedet, på halsen, på ryggen, på skulderen og i nakken med en skarp genstand, hvorved F blandt andet påførtes flere stiksår.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at det har sit forblivende med foranstaltningen idømt ved Vestre Landsrets dom af 16. januar 2013

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i med for af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 4. udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T har forklaret, at han bor på Institution , der er et opholdssted. Han hører ikke til på stedet. Han gik ind på sit værelse efter at have sagt godnat til F . F kom med en kommentar om, at han også ville sove godt sammen med tiltaltes far og mor. Tiltaltes far er død og han taler ikke med sin mor. Han blev meget gal og sprang på F . Han ramte ham med mange slag over det hele. F kunne godt have ramt ind i noget. Det foregik ude i køkkenet. Forevist fotomappen synes han mere, det lignede kradsemærker. Det sluttede med, at F kastede en stol efter ham. Der kom en anden personale til stede, og han blev bedt om at gå ind på sit værelse, hvilket han gjorde. Han har tre vinduer, men han har ikke smidt noget ud. Han har ikke noget imod at blive smidt ud af Danmark, bare han bliver behandlet retfærdigt. Han er født i Danmark og har besøgt Tyrkiet på ferier. Han har kontakt til noget af familien i Tyrkiet. Han taler tyrkisk. Han har

mange venner og en stor familie i Danmark. Han har prøvet at have en praktikplads en kort periode. Han er ikke gift eller har en kæreste. Han har heller ingen børn. Hans mor gik på arbejde, mens han var lille. Han vidste ikke, hvor meget hun arbejdede.

F har som vidne forklaret, at han er omsorgsmedhjælper på Institution . Han har været ansat i 4½ år. Han var på arbejde den pågældende aften. Han havde været nede hos en beboer og var på vej tilbage mod køkkenet. Døren til tiltaltes værelse stod på klem. Idet vidnet gik forbi, sprang tiltalte op på ryggen af ham. De havde ingen udeståender. Der var ikke sket noget inden. Vidnet blev stukket med noget skarpt flere gange, men vidnet fik vendt sig rundt og fik fat i en stol, som han kunne holde tiltalte væk med. Der blev stukket hul i vidnets t-shirt. Vidnets kollegaer kom løbende til. Det hele varede måske et par minutter. Vidnet har ellers altid haft et godt forhold til tiltalte, men nogle af hans kollegaer havde haft nogle problemer. Politiet gav udtryk for, at tiltalte kunne have brugt sin nøgle til angrebet. Ved overlap fra aftenvagten blev det oplyst, at tiltalte havde været sur over at han ikke måtte gå i kiosken. Han havde dog ikke mærket noget på tiltalte.

V har som vidne forklaret, at han arbejder på Institution som omsorgshjælper. Han arbejder som nattevagt. Han blev ansat sommeren 2017. Han var på arbejde med X1 og F . Han befandt sig i tilstødende lokale og kunne høre tumult, og at F råbte "hvad fanden er det, du laver?" Han løb derhen og så, at F holdt en stol som skjold. Tiltalte stod 1 ½ meter fra sit værelse. F stod ½-1 meter fra tiltalte med stolen foran sig. Tiltalte var aggressiv og vred. F blødte fra diverse steder fra halsregionen. X1 og vidnet overtog situationen. I mellemtiden var der trykket alarm, så flere begyndte at komme til. Vidnet fik tiltalte overtalt til at gå ind på sit værelset. De fandt diverse blodstænk på køkkengulvet, som de tørrede op for ikke at træde i dem. Herefter kom politiet til stede. Tiltalte har haft udbrud tidligere, hvor han tændte af. Han har ikke selv oplevet det før.

F blev den 8. oktober 2020 kl. 2:41 behandlet på Nykøbing Falster skadestuen. Det fremgår af politiattesten, at der om objektive fund er anført:

"1. Kranie og ansigt: Der findes 2 buler bagtil på baghovedet, en lidt bag ve. øre og en lidt længere midt på baghovedet. Ingen indirekte knoglesmerter hertil. Lilla hudafskrabning svt. hvid kind og underliggende 2x2 cm hævelse. Kranienerven: Upåfaldende.

2. Sår i halsregion: Der findes et lige sår, på omkring 1 cm bag kæbebenet under øret. Der hvor dybest ca. 0,5 cm dybt. Der har været sparsom siv-blødning, som er stoppet ved ankomst i skadestuen. findes en ca. 2x2 cm hævelse i området ligetil. Ej suturkrævende. Ingen tegn til infektion eller forurening. Normale neurovaskulære forhold i området og langs kæben. Ingen tegn til skade på underliggende strukturer.

3. Sår bagside af nakken og ryg: Der findes 4 punktformede stik omkring nakken, 3 er helt overfladisk og det ene ca. 2-3 mm dybt. Ej suturkrævende. Ligeledes enkelt overfladisk sår ca. 10 cm længere nede på ryggen på ve. side.

4. Sår på hals, skulder: Overfladisk sår på forsiden af hals, skulder. Lidt smerter i skulderregion. Ingen knoglesmerter. Normal bevægelighed."

Tiltalte er tidligere blevet mentalundersøgt, og i forbindelse hermed blev der indhentet en udtalelse fra Retslægerådet, der den 19. april 2012 udtalte blandt andet:

"...

Ved aktuelle undersøgelse er der fundet IQ på 70 svarende til grænseområdet mellem sinkeområdet og mental retardering. T er dertil fundet personligheds-mæssigt forstyrret med impulsivitet, emotionel instabilitet, umodenhed, selvhenførehed og selvusikkerhed. Ud fra en samlet vurdering finder Retslægerådet herefter T fungerende svarende til lettere mental retardering.

T er herefter omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, skal Retslægerådet, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., som mest formålstjenlig foranstaltning anbefale dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at T, om nødvendigt efter bestemmelse fra kommunen kan overføres til sikret afdeling.

..."

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 12. januar 2021 fremgår blandt andet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T blev født i Danmark d. ... august 1994. Pågældende var på baggrund heraf samt af sine forældres opholdstilladelse fritaget fra selvstændig opholdstilladelse i Danmark indtil sit 18. fyldte år, hvorefter T skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 24. september 2019 forlænget indtil den 24. september 2023.

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den ... august 1994, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoninger og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, i det pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i Danmark i mere/mindre end de seneste 9 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes.

Udvisningshjemmelen

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 23. december 2020. Heraf fremgår at T blandt andet oplyser, at han:

- Er født og opvokset i Danmark
- Har sin mor i Danmark som han ikke ses med og faderen er død
- Er ugift og har ingen børn
- Har misbrug af Hash

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU

Det følger af artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 (i det følgende benævnt Associeringsaftalen), at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EU-domstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn. En beslutning om udvisning kan således ikke automatisk træffes efter en straffedom med generalpræventive formål.

En tyrkisk statsborger kan være omfattet af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 artikel 6, når denne har haft lovlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i en medlemsstat i et år eller mere, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i medlemsstaten. En tyrkisk arbejdstager har ret til at skifte arbejdsgiver inden for samme branche efter 3 år, og fri adgang til enhver form for lønnet beskæftigelse efter 5 år.

Efter artikel 7 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til en tyrkiske statsborger, som har været omfattet af artikel 6. For al være omfattet af artikel 7, stk. 1, som familiemedlem til en herboende tyrkisk statsborger, er det en betingelse, at den tyrkiske statsborger som familiemedlemmet vil stole ret på, har været beskæftiget i en periode på minimum 3 år, og at familiemedlemmet i samme periode har boet sammen med den tyrkiske statsborger.

Såfremt del kan lægges til grund, at T's mor har været økonomisk aktiv tyrkisk statsborger i Danmark i Associeringsaftalens forstand i en periode på 3 år, og at T i samme periode har boet sammen med denne forælder eller på et opholdssted, vurderer vi, at pågældende har optjent re/ligheder efter artikel 7, stk. 1, i Associeringsrådets afgørelse nr. 1180. Det er en betingelse, at ovenstående skal være opfyldt til og med T's 21ende år.

..."

Tiltalte er tidligere dømt

- ved Sønderborg rets dom af 20 september 2010 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og § 29 l, stk. 1 samt våbenlovens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. l, nr. 9, med fængsel i 3 måneder. betinget, med prøvetid på 2 år og vilkår om tilsyn.
- ved Sønderborg rets dom af 19. januar 2011 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. til dels § 21. jf. § 247, stk. l, med fængsel i 5 måneder, med prøvetid på 2 år med vilkår om tilsyn.
- ved Vestre Landsrets dom af 16. januar 2013 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 245, stk. l, jf. § 247, stk. l, § 266, § 276 og § 291, stk. 1, samt lov om euforiserende stoffer § 3, stk. l, jf. § l, stk. 3, jf. bekg. om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. Bilag I Liste A, nr. l i medfør af straffelovens § 16, stk. 2, § 68, 2. pkt. og § 68 a, stk. 2, anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at tiltalte efter bestemmelse fra Kommunen kan overføres til sikret afde-

ling, og skal efter tilsynsmyndighedens bestemmelse undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer, mens anbragt i institution. Den betingede som af 190111 bortfalder. Udvises betinget af Danmark mod en prøvetid på 2 år. Konfiskation.

Stadfæstet med de ændringer, at straffelovens § 21 udgår og særvilkåret om al undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer udgår.

ved Nykøbing Falster rets dom af 26. april 2017 for overtrædelse af straffelovens § 266, § 244, jf. § 247. stk. 1 og § 119, stk. 1. Skal i medfør af straffelovens § 16, stk. 2, jf. § 68. 2. pkt. og § 68 a. stk. 2 fortsat anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, og således efter bestemmelse kan overføres til sikret afdeling. Det har sit forblivende med anbringelsesdommen af 16. januar 2013. Udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

ved Østre Landsrets ankedom af 15. januar 2019. hvorved Nykøbing Falster rets dom af 21. august 2018 blev stadfæstet for overtrædelse af straffelovens § 119. stk. 1. blev truffet afgørelse om, at det sanktionsmæssigt har sit forblivende med hensyn til anbringelsesdommen af 16. januar 2013. Tiltalte blev ved dommen udvist af Danmark betinget med vilkår, al han i en prøvetid på 2 år ikke begår strafbart forhold.

Ved Nykøbing Falster rets dom af 26. februar 2019 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. til dels § 21 og § 19, stk. 1. Det har sit forblivende med anbringelsesdommen af 16. januar 2013. Tiltalte blev ved dommen tildelt en advarsel om udvisning.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er født i Danmark og har besøgt Tyrkiet på ferier. Han har kontakt til noget af familien i Tyrkiet Han taler tyrkisk. Han har mange venner og en stor familie i Danmark. Han har prøvet at have en praktikplads en kort periode. Han er ikke gift eller har en kæreste. Han har heller ingen børn. Hans mor gik på arbejde, mens han var lille. Han vidste ikke, hvor meget hun arbejdede.

Tiltalte har under hovedforhandlingen i en tidligere straffesag den 21. august 2018 om sine personlige forhold forklaret, at han ikke de seneste 5 år har haft forbindelse med sin familie i Tyrkiet. Hans venner bor i Danmark, ligesom hans nære familie. Han har mange gange været på ferie i Tyrkiet, men taler ikke så godt tyrkisk. Han har altid gået i dansk skole, og han har været i tømrerpraktik. Han har ikke på noget tidspunkt haft nogen ansættelse. Han får førtidspension. Han har ikke haft forbindelse med sin far de seneste 5 måneder. Han er ikke gift og har ingen børn.

Tiltalte har under en hovedforhandling den 26. februar 2019 om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han nu har søgt om at få fornyet sin opholdstilladelse. Hans far er afgået ved døden. Han er født her i Danmark.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Efter vidneforklaringerne og de lægelige oplysninger samt delvist tiltaltes egen forklaring er det bevist, at tiltalte uden anledning angreb vidnet F , der var på arbejde som omsorgsmedarbejder på Institution , bagfra, og gav ham flere slag i hovedet, på halsen, på ryggen, på skulderen og i nakken med en skarp genstand inden vidnet kunne rive sig løs og forsvarer sig med en stol.

Tiltalte har således overtrådt straffelovens § 119, stk. 1 og legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter efter § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Efter oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder Retslægerådets erklæring, lægges det til grund, at tiltalte er fungerende svarende til lettere mental retardering. Tiltalte straffes derfor ikke jf. straffelovens § 16, stk. 2.

Efter anklagemyndighedens påstand og idet tiltalte ved Vestre Landsrets ankedom af 16. januar 2013 er dømt til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at han efter bestemmelse kan overføres til sikret afdeling, og der ikke er fastsat nogen længstetid for foranstaltningen, fastsættes der ikke en sanktion i anledning af det nu pådømte forhold.

Det har derfor sit forblivende med den af Vestre Landsrets ankedom af 16. januar 2013 idømte foranstaltning.

Det strafbare forhold kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6.

Tiltalte, der er tyrkisk statsborger, er født i Danmark. Han har haft lovligt ophold i Danmark i siden sin fødsel. Han er ikke gift og har ikke stiftet familie i Danmark. Hans nære familie opholder sig i Danmark. Han har, siden han var 11 år, boet på et opholdssted. Han taler dansk, og han taler ifølge sine egne tidligere oplysninger ikke så godt tyrkisk.

Herefter og henset til arten og grovheden af den nuværende og tidligere kriminalitet, og det forhold at tiltalte 3 gange tidligere er idømt betinget udvisning, samt en gang er tildelt en advarsel om udvisning, finder retten efter en samlet vurdering, at udvisning af tiltalte med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvorfor tiltalte meddeles en advarsel om udvisning, som påstået af anklagemyndigheden, jf. udlændingelovens § 24 b.

Thi kendes for ret:

Det har sit forblivende med Vestre Landsrets dom af 16. januar 2013.

Tiltalte tildes en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Lone Andersen

Retsassessor

.....

Østre Landsrets 22. afdelings DOM - 25. november 2021 - S-265-21

(landsdommerne Gitte Rubæk Pedersen, Alex Puggaard og Charlotte Borggaard (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T , født august 1994, (advokat Simon Mortensen beskikket)

Retten i Nykøbing Falsters dom af 14. januar 2021 (1-7312/2020) er anket af T med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse således, at der sker ubetinget udvisning.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F .

Den i byretten af vidnet V afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han slog F med knyttet hånd. Han havde vist en nøgle i hånden, da han slog. Skaderne kan stamme fra nøglen. Det kan godt passe, at han slog F minimum fem til seks gange. Han mener, at han og F var lige gode om det, fordi F forinden havde sagt noget til ham. F slog ikke ud efter ham, men han prøvede at skubbe ham tilbage med stolen. Da der kom yderligere personale, ville han også gerne give dem en tur, men de holdt sig tilbage og bad ham gå ind på værelset.

Vidnet F har forklaret blandt andet, at han tidligere på aftenen havde talt med tiltalte, men der havde ikke været noget. Han har ikke sagt noget til tiltalte om tiltaltes mor og far. Det kom helt uventet, at tiltalte kom farende ud fra værelset og overfaldt ham. Heldigvis fik han vendt sig rundt og fik fat i stolen, som han

holdt op foran sig som beskyttelse. Han hverken kastede eller slog med stolen. Da en kollega kom til, skiftede tiltalte fokus til kollegaen. Han fik bl.a. en kæmpe bule i baghovedet, og han havde smerter en måneds tid efter.

Personlige oplysninger

Tiltalte blev ved Retten i Nykøbing Falsters dom af 21. august 2018 dømt for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, samt § 119. Der skete delvis frifindelse for overtrædelse af § 119, hvilket blev indbragt for Østre Landsret, som nævnt i byrettens dom.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han bl.a. via Messenger har kontakt med familiemedlemmer i Tyrkiet, herunder fætre, onkler og mostre, men han har ikke haft mulighed for at besøge sin familie siden anbringelsesdommen. Han er ligeglad med, om han bliver udvist til Tyrkiet. Han taler og skriver tyrkisk. Han er også opdraget i tyrkisk kultur.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Det tiltrædes efter oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder de lægelige oplysninger, at tiltalte er omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, og at der er behov for, at tiltalte fortsat anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, således at han efter bestemmelse kan overføres til sikret afdeling, jf. straffelovens § 68, 2. pkt. Det tiltrædes endvidere efter arten af kriminaliteten, at der ikke er fastsat en længstetid, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at det skal have sit forblivende med den ved Vestre Landsrets ankedom af 16. januar 2013 idømte foranstaltning.

Udvisning

Tiltalte, der er tyrkisk statsborger, er født og opvokset i Danmark, og han har haft lovligt ophold i Danmark fra den ... august 1994. Selv om han i en længere, ikke nærmere opgjort, periode har været varetægtsfængslet eller har afsonet straf, har han haft lovligt ophold i mere end 9 år, jf. udlændingelovens § 27, stk. 5. Det følger herefter af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6, at tiltalte skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Da landsretten finder, at det af tiltalte begåede forhold – såfremt der skulle fastsættes en straf – ville have medført en fængselsstraf af mindst 8 måneders varighed, vil indrejseforbuddet ved udvisning som udgangspunkt skulle fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 4, jf. dog stk. 5.

Efter Udlændingestyrelsens udtalelse af 12. januar 2021 og de i øvrigt foreliggende oplysninger om hans forhold lægger landsretten til grund, at han ikke er omfattet af artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem EØF og Tyrkiet (associeringsafgørelsen). Der er ikke tilvejebragt oplysninger, der giver grundlag for at fastslå, om han er omfattet af associeringsafgørelsens artikel 7.

Det følger af associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af afgørelsen, alene kan udvises af opholdsstaten, når dette er begrundet i hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed. EU-Domstolen fastslog i præmis 78 og 79 i dom af 8. december 2011 i sag C-371/08 (Ziebell), som drejede sig om udvisning af en tyrkisk statsborger, der var født og opvokset i Tyskland, at artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding kan bruges som EU-retlig referenceramme ved anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen. Efter dette direktivs artikel 12 kan medlemsstaterne kun træffe afgørelse om at udvise en fastboende udlænding, hvis vedkommende udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. Endvidere må udvisningen ikke være begrundet i økonomiske forhold, og før en afgørelse om udvisning træffes, skal der tages hensyn til varigheden af opholdet i medlemsstaten, den pågældendes alder, konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer samt tilknytningen til opholdslandet eller manglende tilknytning til oprindelseslandet.

Det fremgår af Ziebell-dommens præmis 82, at foranstaltninger begrundet i den offentlige orden eller sikkerhed kun kan træffes, hvis det efter de kompetente myndigheders konkrete vurdering i det enkelte tilfælde viser sig, at den pågældendes personlige adfærd aktuelt udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Ved denne vurdering skal myndighederne desuden påse, at såvel proportionalitetsprincippet som den berørte persons grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv. Udvisning begrundet i den offentlige orden og sikkerhed kan ikke træffes automatisk efter en straffedom eller med generalpræventive formål, der skal afholde andre udlændinge fra at begå lovovertrædelser, jf. Ziebell-dommens præmis 83.

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro eller forbrydelse. Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet. Der henvises bl.a. til Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, særligt præmis 75. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70 i den nævnte dom. I et tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt

fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71. Det fremgår endvidere af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at længden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i retten til respekt for privatlivet og familielivet, jf. bl.a. Maslov-dommen, præmis 98, samt dom af 22. april 2004 i sagen Radovanovic mod Østrig, præmis 37, og dom af 23. september 2010 i sagen Bousarra mod Frankrig, præmis 51.

Den konkrete vurdering

Tiltalte er nu dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og han er, siden han blev 15 år gammel, ved flere domme dømt for adskillige gange at have begået personfarlig kriminalitet, herunder grov vold i gentagelsestilfælde. Han er ved Retslægerådets erklæring af 4. april 2012 fundet fungerende svarende til lettere mental retardering og fundet omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. I erklæringen er det anført, at tiltalte er fundet personlighedsmæssigt forstyrret med impulsivitet, emotionel instabilitet, umodenhed, selvhenhførenhed og selvsikkerhed. Tiltalte har siden 2013 været dømt til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, jf. straffelovens § 68, 2. pkt. På baggrund af den begåede kriminalitet og efter oplysningerne om tiltaltes mentale tilstand finder landsretten, at der er en meget betydelig risiko for, at tiltalte også i fremtiden vil begå alvorlig personfarlig kriminalitet, hvis han ikke udvises.

For det tilfælde, at tiltalte er omfattet af associeringsafgørelsens artikel 7, finder landsretten herefter, at han aktuelt må anses for at udgøre en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen som fortolket af EU-Domstolen i Ziebell-dommen.

Tiltalte, der som anført er født og opvokset i Danmark, er ud over 9 års skolegang uden uddannelse og har heller ikke haft arbejde i Danmark. Han må generelt anses for dårligt integreret i det danske samfund. Han har siden, han var 11 år, boet på et opholdssted. Han er ugift og uden børn. Hans mor bor i Danmark, men han har ikke kontakt med hende.

Hans far er afgået ved døden. Han har familiemæssig tilknytning til Tyrkiet og har ifølge sin forklaring kontakt med sine derboende familiemedlemmer. Han har mange gange besøgt Tyrkiet på ferier, og han taler tyrkisk og kan ifølge sin forklaring og skrive tyrkisk. Han er også opdraget i den tyrkiske kultur.

Selv om det må lægges til grund, at tiltaltes tilknytning til Danmark er meget stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet, og at en udvisning vil udgøre en væsentlig belastning for tiltalte, vil han ikke være uden forudsætninger for at kunne klare sig i Tyrkiet.

Efter arten og grovheden af den nuværende og tidligere begåede kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærkere tilknytning til Danmark end til Tyrkiet. Det er indgået i proportionalitetsvurderingen, at han fire gange tidligere er idømt betinget udvisning

eller tildelt en advarsel om udvisning, og at der i sagen alene er spørgsmål om indrejseforbud i 6 år. Oplysningerne om, at tiltalte er mentalt retarderet i lettere grad, findes efter en samlet vurdering ikke at kunne føre til et andet resultat.

Landsretten finder efter det anførte, at udvisning med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 4, ikke udgør et uproportionalt indgreb i strid med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, eller artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Med denne ændring stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises med et indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.